

RUSIJA, OMSK - august 2018

POROČILO ENOMESEČNE IFMSA KLINIČNE

Ime, priimek, letnik:

Žiga Kolarik, 6. Letnik

Čas izmenjave:

Od 2.8. do 31.8.2018

SPLOŠNO:

Država in kraj izmenjave

Rusija je ogromna država, kar sem tudi sam občutil med potovanjem do kraja izmenjave, pa tudi med samim socialnim programom. Nisem se odpravil v nam Evropejcem bolj znane kraje kot sta Moskva in St. Petersburg, ampak v 3. Pretonico Rusije - Omsk. Omsk je mesto z nekaj več kot milijonom prebivalcev, ki je do bližnjih večjih mest oddaljen najmanj 8 ur vožnje z vlakom. Izolacija je stvar, ki sem jo na izmenjavi zelo občutil, ne samo izolacije do tujine, ampak tudi do drugih ruskih večjih mest in pokrajin. Sibirija je namreč pokrajina zase in odmaknjena od sveta, zasanjano osamljena med svojimi brezovimi gozdovi. Takšni so tudi ljudje, ki tam živijo.

Viza

Da, vizo se pridobi na ruskem vizumskem centru na podlagi povabilnega pisma. Strošek za administrativne postopke je 25 evrov, izdelava traja 1 teden.

Zdravje

Standardni testi, katerih rezultatov od mene tekom izmenjave niso zahtevali. Se razlikujejo od regije do regije v Rusiji.

Varnost

Država je varna. Na splošno v Rusiji obstaja "high trust culture" v obljudenih delih mesta. Obstajo tudi deli mesta, kjer ni pametno hoditi sam ponoči. Sicer pa sami smo dostikrat hodili okrog tudi brez ruskih kolegov in to brez problemov. Veljajo splošna navodila za varnost kot povsod.

Denar

V Rusiji uporabljajo rubelj. Tečaj se rad hitro spreminja z ozirom na politično situacijo v svetu. Sam sem dvigoval na bankomatih in plačeval s kartico. Provizije si pogledjte pri domači banki, ti bodo vedeli najboljše.

Prevoz

Do Omska in nazaj sem potoval iz Budimpešte preko Moskve z nekajurnim prestopom. Cena povratne karte je bila 420 evrov, dosti poceni glede na to, da sem karte rezerviral kakšen mesec pred potovanjem. Letel sem z rusko družbo Aeroflot.

IZMENJAVA:

Komunikacija pred izmenjavo

Kontaktna oseba me je kontaktirala več mesecev pred izmenjavo preko Facebooka in Whatsapp. Z njim sem imel ves čas, tako pred izmenjavo kot med njo dobre odnose, čeprav sem se včasih počutil, da je že malo preveč skrbel zame. Nasploh je bila komunikacija, vsaj kar se mene tiče, super. Drugi študenti pa so imeli dosti več težav v komuniciranju s svojimi kontaktnimi osebami in LEO.

Sprejem s strani tujih študentov

Pričakan sem bil na letališču in prepeljan do namestitve. Prav tako sem bil spremljan na oddelkih, kjer pa sem se jih zaradi svoje iznajdljivosti hitro otresel in ostal sam z mentorjem.

Nastanitev

Tuji študenti smo bili nameščeni v študentskem dome medicinske akademije v centru mesta. Sobe so dvoposteljne, jaz sem sicer ves mesec bival sam. Dobili smo posteljnino, osnoven pribor, wc papir. Stranišča in kuhinja so skupna. Nasploh je bilo bivališče čisto, a po rusko smo se dostikrat morali tuširati z mrzlo vodo, ker tople ni bilo. Ampak to pride kot del sibirske izkušnje. Sicer naj bi v domu bili ob 23. uri, ampak v praksi smo se lahko po predhodni obvestitvi zmenili, da smo bili dlje ali pa, da noči nismo preživeli v študentskem domu.

Prehrana

Dobili smo papirnate kupončke v vrednosti 300 rubljev na dan za vsak dan izmenjave, ki smo jih lahko porabili v menzi v isti stavbi, kjer je študentski dom. Za to vsoto je bilo možno v menzi dobiti ogromno količino hrane. Prav tako si lahko na dan porabil več kupončkov in naredil zalogo za naslednje jutro, kajti v bolnišnico smo odhajali pred odprtjem menze. Hrana pa, po pričakovanju ruska - težka in narejena za to, da te spravi čez nizke temperature in ostale tegobe Sibirije.

Družabni program

Kar se tiče socialnega programa - vanj smo bili skoraj prisiljeni. LEO je imela določeno predstavo o tem, kaj bi socialni program moral biti in včasih si se moral soočiti z njeno jezo, če recimo nisi želel na spoznavno čajanko. Sicer pretiranih pripomb nimam. Zastonj smo imeli: 2-krat tedensko plavanje v olimpijskem bazenu, obisk "immersive theatre" sibirske vasice, obisk pravoslavnega samostana Achair in obisk gledališke predstave v stilu muzikla. Proti plačilu so nam organizirali tudi laser tag, escape room, karaoke night, trampoline in več družabnih večerov ob pijači.

STROKOVNI DEL:

Opis zdravstva v državi:

Rusija je Rusija tudi kar se tiče zdravstvenega sistema. Nivo je nižji kot v Sloveniji in verjetno tudi večini Evrope. Pri njih študij poteka 6. let, a z bistveno razliko - tam je študij pediatrije od vsega začetka ločen od medicine za odrasle. Poleg tega, da je na nižjem nivoju, je zdravstveni sistem osredotočen na drugo populacijo, ki je primerljiva s tisto iz razvijajočega se sveta. Videl sem dosti medicinskih ekstremov, do katerih v razvitih državah zaradi večje dostopnosti do zdravstvenih storitev ne pride.

Delo v bolnišnici

Delo sem opravljal v Regional Cancer Centre Omsk na oddelku kirurgije glave in vratu. Kot omenjeno je nivo nižji kot pri nas. Od pomanjkanja sterilnega material, asepse in antiseptike pri posegih do šivanja prtov na pacientovo kožo, namesto da bi operacijsko polje izolirali s polivinilnimi "plahtami" za enkratno uporabo kot to počnemo na Zahodu. Vendar pa kljub pomanjkanju kirurgi izvajajo vrhunske storitve in pokrivajo ogromno območje Rusije na področju onkološke kirurgije.

Dan smo začeli okoli 9. ure na oddelku. Tam smo se zmenili kateremu kirurgu bomo dodeljeni. Sprva me je spremljal Vladimir, ruski študent, ki je bil moja kontaktna oseba. Kasneje sem se v polomljeni ruščini kar sam dogovarjal direktno s kirurgi. Nato smo odšli do operacijskega bloka, se preoblekli in stopili v operacijske dvorane asistirati. Asistiral sem lahko skoraj vsak dan in še to kot prvi asistent. Sem koaguliral, podvezoval arterije, šival maščobno tkivo in kožo, ter seveda držal takšne in drugačne "haklje". Ruski kirurgi zelo cenijo samoiniciativnost in sprva na študente, tako tuje kot ruske gledajo z nezaupanjem. Ko smo se jim dokazali, da zmoremo prestati operacije in da se med njimi znajdemo, so nas že sami poiskali zjutraj in prosili, če lahko pridemo asistirati ob določeni uri. Asistiral sem pri tiroidektomijah, disekcijah vratu, odstranitvah cist, plastičnih rekonstrukcijah in resekcijah grla ter ustnic. Sprva je tudi vodstvo klinike prepovedalo asistiranje, potem pa si je premislilo in dovolilo. V ruskih bolnišnicah je dosti odvisno od muh "gazde" oddelka, kakor so mi kasneje pojasnili ruski kolegi. Tako je potekalo delo s tu in tam kakšnim dnevom prekinitve, ko so naši spremljevalci zboleli in brez njih naj ne bi šli v bolnišnico.

Velika bariera pri komunikaciji je bila sprva ruščina in njihovo neznanje angleščine. Vodja oddelka za kirurgijo glave in vratu je bil edini kirurg, ki je govoril pogojno dobro angleško. Ta bariera je sicer s prihodom osnovnega znanja ruščine iz moje strani in entuziazma za pogovor s strani kirurgov hitro padla. Proti koncu izmenjave smo bili že klapa, pa čeprav sem obvladal le katastrofalno mešanico srbohrvaščine in ruščine. Poudaril bi nujo do samoiniciativnosti - marsikateri študent iz tujine, ki je bil na izmenjavi takrat, ni dosti asistiral šele do konca izmenjave, ker prej ni pokazal zanimanja in samoiniciativnosti. Kirurgija že tako velja za moški "no-bullshit" šport, v Rusiji žal še toliko bolj.

Mentorstvo

Uradnega mentorja nisem imel, sem se pa s kakšnim kirurgom ujel bolj kot z drugim. Nasploh so bili vsi pripravljeni predajati znanje, vendar le v primeru da si pokazal zanimanje. Če si želel, si lahko le opazoval in zapustil operacijsko dvorano kadarkoli.

Pridobljeno znanje in izkušnje

Kot napisano, sem pridobil praktično znanje s področja kirurgije - gibanje v operacijski dvorani, delo v timu s kirurgom, anesteziologom in sestro inštrumentarko, tehnike šivanja po plasteh, podvezovanja arterij in kirurškega obravnavanja določenih patologij s področja glave in vratu.

Dela primerjati s Slovenijo ne morem, ker kirurških vaj nisem opravljal tu. Po pripovedih kolegov si pogosto delegiran na mesto 3. ali 4. asistenta, dočim sem bil v Omsku skoraj

vedno 1. asistent. Tako sem imel več zadolžitev, nosil pa tudi večjo odgovornost in se več naučil. Za to priložnost sem neizmerno hvaležen kirurgom in pa ruski ekipi zadolženi za izmenjave, ki nam je izborila možnost asistiranja.

ZAKLJUČEK:

Splošna ocena izmenjave

Splošno izmenjavo ocenjujem kot zelo dobro, predvsem iz vidika pridobljenega znanja. Prav tako pa iz vidika ljudi, ki sem jih na izmenjavi spoznal. Ustvaril sem trdne vezi, ki so verjetno pomembnejše od pridobljenega medicinskega znanja.

Komu bi izmenjavo v tvojem mestu/državi priporočal?

Predvsem samoiniciativnim ljudem, ki obožujejo izzive oz. se jih vsaj ne ustrašijo. IFMSA izmenjava v Sibiriji bo veliko terjala, še več pa dala, tako da kar pogumno.

Potrebnik

Topla jakna, ki je jaz nisem imel, tako da sem jo moral kupiti. Čeprav so sibirski poletja topla, pa ne gre podcenjevati možnosti za -5 stopinj celzija ponoči.

Približna razdelitev stroškov

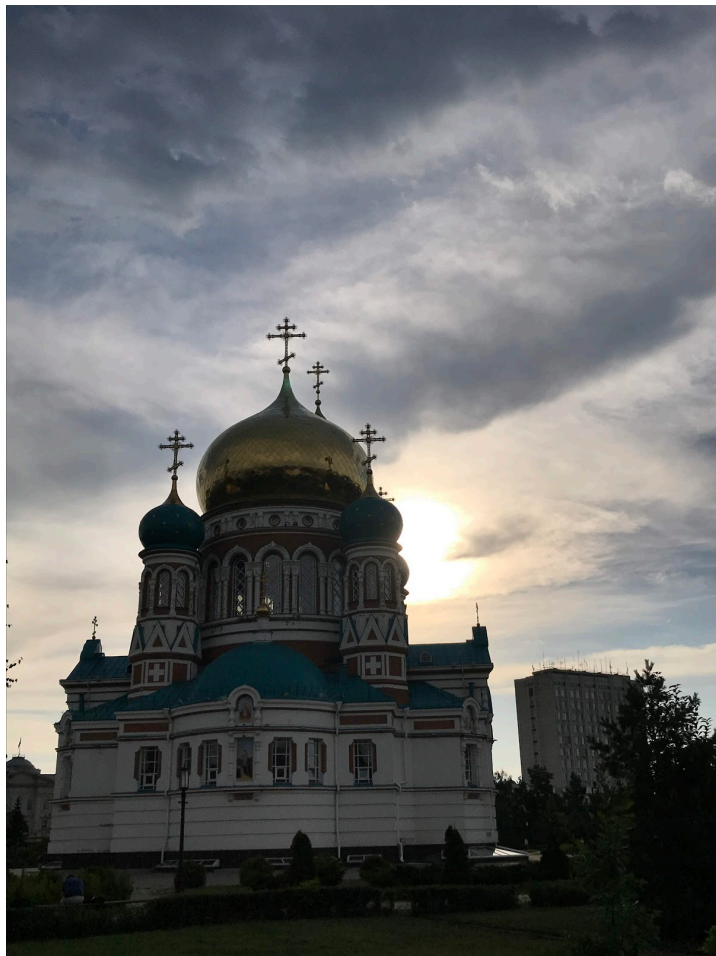
Z letalsko karto vred sem porabil nekje 550 evrov.

Slika 1: Obisk samostana Achair - skupinska slika

Slika 2: Razglednica iz bolnišnice

Slika 3:Katedrala v Omsku

Slika 4: Druženje ob čakanju na operacije

